

Sygn. akt I C 1725 / 13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: **SSO Krzysztof Rudnicki**

Protokolant: **Małgorzata Wąchala**

po rozpoznaniu w dniu 08.07.2014 r.

we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa **(...) sp. z o.o. we W.**

przeciwko **I. T. i B. K.**

o zapłatę 98 781, 21 zł

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Powód (...) sp. z o.o. we W. wniósł o zasądzenie od pozwanych solidarnie I. T. i B. K. 98 871, 21 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia doręczenia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanych kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 16.05.2011 r. zawarł z pozwaną I. T., prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą (...), umowę na usługi reklamowe. Na podstawie tej umowy powód oddał do dyspozycji pozwanej powierzchnie reklamowe znajdujące się na 17 stacjach rowerowych oraz 140 rowerach wchodzących w skład systemu (...) w celu świadczenia usług reklamowych na rzecz podmiotów trzecich. W dniu 20.05.2011 r. strony zawarły aneks do umowy, który przewidywał, iż powodowi przysługiwać będzie wynagrodzenie każdorazowo ustalane na podstawie umów na usługi reklamowe zawieranych przez pozwaną z podmiotami trzecimi.

W dniu 21.12.2012 r. powód zawarł z pozwaną I. T. oraz pozwanym B. K. umowę „(...)”. W § 7 tej umowy postanowiono, że wszystkie dotychczasowe umowy pomiędzy powodem a pozwaną, w tym umowa z dnia 16.05.2011 r., zostały rozwiązane na mocy zgodnego porozumienia stron. § 8 umowy przewidywał, że wszelkie umowy z klientami dotyczące prywatnych stacji wypożyczalni rowerów, które są jeszcze rozliczane przez pozwaną, muszą zostać przepisane na powoda do dnia 31.03.2013 r. Pozwana nigdy nie wywiązała się jednak z tego zobowiązania. Również w § 8 umowy została uregulowana kwestia nierozliczonych należności powoda od pozwanej z tytułu umowy z dnia 16.05.2011 r. Strony przewidziały, że niespłaconą jeszcze należność od pozwanych na rzecz powoda za podnajem powierzchni reklamowej na stacjach wypożyczalni rowerowych systemu (...) w wysokości 60 000 zł netto, a także dodatkowo wszystkie inne zaksięgowane z tego tytułu, po dacie zawarcia umowy, wierzytelności ulegają przekształceniu w umowę pożyczki do kwoty maksymalnej 120 000 zł. Po dacie zawarcia umowy pozwana wystawiła z tytułu podnajmu powierzchni reklamowych faktury obciążające podmioty trzecie: Wyższą Szkołę (...), (...) sp. z o.o., (...) S.A. na następujące kwoty:

1. w styczniu 2013 r. – 4 489, 50 zł z terminem płatności 16.01.2013 r.
2. w lutym 2013 r. – 4 489, 50 zł z terminem płatności 16.02.2013 r.,
3. w marcu 2013 r. – 7 257 zł z terminem płatności 16.03.2013 r.,
4. w kwietniu 2013 r. – 5 904 zł z terminem płatności 16.03.2013 r.

Do umowy pożyczki uregulowanej w § 8 umowy odpowiednie zastosowanie mają

postanowienia umów pożyczek uprzednio zawartych pomiędzy stronami, m.in. z dnia 11.07.2011 r. Zgodnie z § 3 w/w umowy pożyczki oraz pozostałych umów pożyczek, pozwana zobowiązana była zwrócić powodowi kwotę udzielonej pożyczki wraz z oprocentowaniem w wysokości 10 % w skali roku liczonym proporcjonalnie do wpłacanych przez powoda kwot a niezwróconych przez pozwaną w okresie od dnia wypłacenia pożyczki do dnia zwrotu ostatniej transzy przez pozwaną. W związku z powyższym powodowi od w/w kwot przysługują odsetki naliczane do dnia 06.05.2013 r. w wysokości: 2 509, 20 zł (odsetki liczone od kwoty początkowej 73 800, 00 zł od dnia 21.12.2012 r.), 143, 66 zł (odsetki liczone od kwoty 4 489, 50 zł wynikającej z faktury ze stycznia 2013 r. od dnia 16.01.2013 r.), 107, 75 zł (odsetki liczone od kwoty 4 489, 50 zł wynikającej z faktury z lutego 2013 r. od dnia 16.02.2013 r.), 123, 37 zł (odsetki liczone od kwoty 7 257 zł wynikającej z faktury z marca 2013 r. od dnia 16.03.2013 r.), 47, 23 zł (odsetki liczone od kwoty 5 904 zł wynikającej z faktury z kwietnia 2013 r. od dnia 16.04.2013 r.). Dalej powód wskazał, że pismami z dnia 02.05.2013 r. pełnomocnik pozwanych wypowiedział umowę ze skutkiem natychmiastowym. Wypowiedzenie powód otrzymał w dniu 06.05.2013 r. W związku z tym pozwani skutecznie wypowiedzieli umowę w dniu 06.05.2013 r., a zatem kwota udzielonej przez powoda pożyczki wraz z oprocentowaniem stała się wymagalna w dniu 07.05.2013 r. Od tej kwoty należą się ustawowe odsetki od dnia doręczenia pozwany do dnia zapłaty.

W piśmie z dnia 20.11.2013 r. powód wskazał, że pozwany B. K., podpisując się pod umową „(...)”, zobowiązał się do zwrotu pożyczki przewidzianej w § 7 umowy. Według zgodnego zamiaru stron oraz celu umowy B. K. oraz I. T. zobowiązali się do zwrotu pożyczki solidarnie.

Pozwani wnieśli o oddalenie powództwa. Twierdzili, że nie są winni powodowi żadnych pieniędzy, przeciwnie to powód jest im winien pieniądze. Podnieśli, że powód w pozwie pominął ważne dowody. Wskazali, że pozwany B. K. nawiązał współpracę z R. K. – założycielem (...) z L. i podpisał z w/w spółką umowę licencyjną. W dniu 27.07.2010 r. pozwany wspólnie z I. T. oraz D. G. założyli spółkę (...). Następnie spółka (...) wygrała we W. przetarg na system bezobsługowej wypożyczalni rowerów i wdrożyła system (...). Pod koniec 2011 r. pozwani zdecydowali się na sprzedaż spółki (...). Do sprzedaży doszło w dniu 23.12.2011 r., nowym właścicielem została spółka (...), której formalnych właścicielem był A. J., a faktycznie R. K. (1) oraz J. V.. Wszelkie rozmowy od momentu sprzedaży spółki do dnia rozwiązania umowy z dnia 23.12.2011 r. były przez pozwanych prowadzone z R. K. oraz J. V.. R. K. posiadał pełnomocnictwo wystawione przez pana J.. Pozwani dodali, że przed sprzedażą udziałów otrzymali od R. K. zapewnienie, że będą nadal prowadzić działalność dla (...) i otrzymywać comiesięcznie minimum 20 000 zł netto plus dodatkowe świadczenia i prowizje w przypadku sprzedaży dalszych systemów rowerowych oraz reklamy jak i stacji sponsorskich. Zgodnie z tymi ustaleniami w dniu 16.01.2012 r. doszło do zawarcia odpowiedniej umowy. Nowy prezes spółki (...) Polska T. W., który wiedział o zawarciu umowy z dnia 16.01.2012 r., podważał jej istnienie i kwestionował faktury wystawiane przez pozwanych na podstawie tej umowy.

W dniu 16.05.2012 r. pozwani zawarli z (...) Polska umowę na usługi reklamowe. Na podstawie tej umowy sprzedaż powierzchni reklamowych odbywać się miała za pośrednictwem (...) i rozliczana miała być na podstawie wystawionych przez (...) Polska faktur VAT. Pozwani wskazali, że brakujące należności rozliczali w okresie od stycznia do października 2012 r. częściowo z wpływów od klientów za stacje sponsorskie. (...) Polska posiadało wobec (...) zadłużenie w wysokości 54 570, 91 zł, przy czym brane były pod uwagę tylko ustalone przychody po 20 000 zł miesięcznie bez uwzględnienia dodatkowych prowizji od sprzedaży reklamy i stacji sponsorskich, jak i całych systemów rowerowych. O fakcie istnienia zaległości w płatnościach pozwany informował tak R. K., jak i T. W..

Ze względu na brak jakichkolwiek dalszych płatności oraz brak woli na podpisanie porozumienia gwarantującego obiecaną wynagrodzenie pozwani na podstawie umowy z dnia 16.05.2012 r. jako (...) wystawili (...) Polska fakturę nr (...) w wysokości 1 174 987, 61 zł.

Następnie w dniach 20 i 21.12.2012 r. odbyło się spotkanie pozwanego z R. K. i V., które dotyczyło możliwości dalszej współpracy pomiędzy (...) a (...). Spotkanie zakończyło się podpisaniem umowy z dnia 21.12.2012 r., w której m.in. postanowiono, że w chwili podpisania umowy wygasają wszelkie wzajemne roszczenia finansowe (§ 1 oraz § 7) oraz, że wszelkie ewentualne roszczenia (...) Polska wobec (...) zamienione zostaną na umowy pożyczki na identycznych zasadach jak istniejące już umowy pożyczek. Rola T. W. ograniczyła się do podpisania w/w umowy. Pozwani twierdzili, że z chwilą podpisania umowy z dnia 21.12.2012 r. strony miały rozpocząć współpracę z „czystym kontem”. W szczególności zrezygnowali z roszczeń wynikających z umowy z dnia 16.05.2011 r. oraz faktury nr (...) z dnia 04.12.2012 r. W dniu podpisania umowy (...) Polska przelał na rzecz (...) 30 000 zł tytułem rekompensaty za braki i opóźnienia w płatnościach w roku 2012 r. W roku 2013 (...) Polska nie dokonywał już wpłat. T. W. twierdził, że (...) Polska nie ma środków na zapłatę wystawianych przez pozwanych faktur. O tym, iż pozwani dokonywali rozliczeń tych przychodów z długiem, jaki (...) ma wobec nich, informowani byli prezes W. i R. K. (1). Wobec powyższego pozwani wypowiedzieli umowę z dnia 21.12.2012 r.

Pozwani dodali, że powód żąda od nich zwrotu pobranych od klientów za stacje prywatne środków, podczas gdy od listopada 2012 zaprzestął wystawiania związanych z tym faktur obciążeniowych. Twierdzili, że wystosowane przez powoda wezwania do zapłaty są bezpodstawne, stanowią próbę wyłudzenia pieniędzy. Dodali, że to powód zobowiązany jest do zapłaty na ich rzecz.

W piśmie z dnia 26.04.2014 r. (k. 142 i nast.) pozwani wskazali, że wszystkie okoliczności związane ze współpracą z powodem, w tym również powstania i sprzedaży udziałów (...) Polska, rozliczeń należnej prowizji od sprzedaży udziałów oraz rozliczeń za wykonywane po sprzedaży udziałów czynności wykonywanych na rzecz (...) Polska na podstawie zawartych pomiędzy (...) I. T. a (...) Polska umów mają znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Twierdzili, że nie jest zgodne z prawdą twierdzenie powoda, że R. K. (1) oraz J. V. nie byli uprawnieni do reprezentowania powoda i składania w jego imieniu oświadczeń woli w dniu 21.12.2012 r. Osoby te w dniach 20 i 21.12.2012 r. uczestniczyły w ustaleniu warunków dalszej współpracy pomiędzy (...) Polska a (...), których efektem było podpisanie w dniu 21.12.2012 r. umowy. R. K. (1) przedstawiał pełnomocnictwo wystawione przez jedyne go właściciela spółki (...)Polska, firmę (...) sp. z o.o., reprezentowaną przez jej właściciela A. J.. Czynności prezesa zarządu (...) Polska T. W. ograniczyły się tylko do akceptacji i podpisania już wcześniej przygotowanego dokumentu umowy. T. W. ani inna osoba bezpośrednio związana z (...) Polska nie brały udziału w ustaleniach warunków umowy. T. W. zaakceptował jedynie ustalone wcześniej warunki stwierdzając to podpisem pod umową. T. W. zobowiązany został do przygotowania umów pożyczek oraz pozostałych dokumentów analogicznie do wcześniej zawartych umów pożyczek, tzn. umowy pożyczki oraz odpowiedniej uchwały wspólników oraz oświadczenia prezesa o jej przyjęciu i wykonaniu. O tym, że T. W. zrozumiał sens zapisów umowy, a w szczególności zapisu § 8 świadczył fakt, że w dniu 21.12.2012 r. złożył on oświadczenie o przyjęciu do wykonania uchwały zgromadzenia wspólników dotyczącej umorzenia wcześniej zawartych pożyczek. Stworzenie tych dokumentów miało na celu uporządkowanie wzajemnych rozliczeń w księgowości, a właściwą intencją zawarcia całej umowy i zapisu § 8 tej umowy było unieważnienie wszystkich wcześniejszych umów, zrzeczenie się wzajemnych roszczeń oraz ustalenie dalszych zasad współpracy pomiędzy stronami. O tym, że T. W. był świadomy sensu § 8 umowy, świadczy również e-mail z dnia 18.10.2012 r., w którym opisane zostały ustalenia, jakich dokonano pomiędzy R. K., reprezentującym (...) oraz na podstawie pełnomocnictwa A. J. równocześnie (...) Polska, T. W., reprezentującym (...) Polska oraz B. K., reprezentującym (...). Spotkanie miało miejsce w połowie października 2012r. w L.. Na tym spotkaniu ustalono, m.in., że wszystkie zobowiązania wynikające z istniejących umów pożyczek zostaną najpóźniej do końca 2014 r. anulowane i zlikwidowane. M.in. na podstawie tych ustaleń powstała umowa z dnia 21.12.2012 r. Powód wiedział więc, że pożyczki i wynikające z nich zobowiązania miały być umorzone oraz wiedział, na jakich zasadach winno się to odbywać. T. W. potwierdził to własnoręcznym podpisem pod oświadczeniem o przyjęciu do wiadomości i wykonania uchwały zgromadzenia wspólników w zakresie dotyczącym umorzenia pożyczki dla (...). Wobec powyższego nieprawdziwe są twierdzenia powoda, że zapisy § 8 umowy z dnia

21.12.2012 r. dotyczyły tylko oprocentowania. Dalej pozwani wskazali, że do dnia dzisiejszego nie została zawarta żadna umowa pożyczki, jak i nie została przez powoda przedstawiona żadna propozycja zamknięcia tego tematu zgodnie z tym co ustalono pomiędzy stronami przed i w trakcie podpisywania umowy z dnia 21.12.2012 r. Zarzucili powodowi chęć wyłudzenia pieniędzy, twierdząc, że o powyższym świadczy chociażby fakt, że podobna sytuacja miała już miejsce w lutym 2013 r., kiedy to otrzymali drogą mailową od T. W. pisma wzywające do zapłaty. Na wezwanie do wyjaśnienia powyższego R. K. (1) odpowiedział, że jest to tylko formalność, która musi być ujawniona w bilansie, i że pozwani nie muszą tego regulować. Na podstawie umowy z dnia 21.12.2012 r. powód nie miał żadnych podstaw do tego, aby domagać się zapłaty kwot wymienionych w wezwaniach z 22.02.2013 r. Powyższe obrazuje sposób działania powoda, usiłującego wyłudzić pieniądze od pozwanych. Pozwani wskazali, że T. W. w wezwaniach do zapłaty nie wskazywał konkretnych kwot, a powoływał się jedynie na umowy dzierżawy nr (...) oraz umowę o współpracy nr (...), a wszystkie te umowy zostały anulowane już w dniu 21.12.2012 r. w zawartej pomiędzy stronami umowie. Dalej wskazali, że (...) wystawiła stronom związanym umowami na stacje prywatne faktury tylko i wyłącznie z tego powodu, że (...) Polska nie wywiązywała się z podstawowego warunku umowy (§ 2 umowy) i nie płaciła (...) należności za zgodnie z umową wystawianych comiesięcznie faktur. O rozliczaniu płatności pobieranych za stacje sponsorskie z należnościami powoda wobec (...) powód był na bieżąco informowany i akceptował powyższe. T. W. wielokrotnie twierdził, że nie posiada środków na zapłatę tych faktur i akceptował rozliczenie pobieranych przez pozwanych kwot za stacje prywatne z ciągle powiększającym się długiem powoda wobec (...). Pozwani podali, że w dniu 25.09.2013 r. wystosowali do powoda pismo będące odpowiedzią na wezwania. W piśmie tym wskazali zestawienie wszystkich faktur oraz płatności za stacje prywatne, składając jednocześnie oświadczenie woli o potraceniu wierzytelności oraz o gotowości do podpisania umowy pożyczki na ustalonych w umowie z dnia 21.12.2012 r. warunkach, czyli z jej równoczesnym umorzeniem i przyjęciem stosownej uchwały wspólników do jej realizacji przez zarząd spółki. Zaproponowali też ugodowe zakończenie sporu i wypłacenie pozwanym przez powoda pozostałej kwoty w wysokości 4 307, 50 zł.

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny.

Pozwani I. T. i B. K. oraz D. G. zawarli w dniu 26.07.2010 r. umowę spółki z ograniczoną odpowiedzialnością: (...) sp. z o.o. we W..

/ dowód: umowa spółki z ograniczoną odpowiedzialnością – k. 72-77 /

W dniu 16.05.2011 r. Gmina W., reprezentowana przez (...) sp. z o.o. we W. (reprezentowana przez prezesa zarządu B. K.) oraz I. T., prowadząca działalność gospodarczą pod firmą (...) I. T., zawarli umowę na usługi reklamowe. Gmina jako udostępniający oddała do dyspozycji pozwanej jako korzystającej powierzchni reklamowe znajdujące się na 17 stacjach rowerowych (o powierzchni maksymalnej 2m⁽²⁾) oraz na 140 rowerach (o powierzchni maksymalnej 1 m⁽²⁾) wchodzących w skład systemu (...) w celu świadczenia usług reklamowych na rzecz podmiotów trzecich (§ 1 ust. 2 umowy). Korzystający został uprawniony do zawierania kontraktów reklamowych związanych z zamieszczaniem reklam na stacjach rowerowych oraz rowerach wchodzących w skład systemu (...) (§ 1 ust. 3). Za oddanie do dyspozycji korzystającego powierzchni reklamowych udostępniającemu przysługiwało wynagrodzenie w wysokości 125 000 zł + obowiązujący VAT, poczynając od 01.06.2011 r. (§ 5 ust. 1 umowy). Zapłata wynagrodzenia miała nastąpić na podstawie odpowiedniej faktury VAT w terminie czternastu dni od jej otrzymania przez Korzystającego (§ 5 ust 2).

/ dowód: umowa o usługi reklamowe – k. 18-20 /

W dniu 20.05.2011 r. (...) sp. z o.o. we W. oraz I. T., prowadząca działalność gospodarczą pod firmą (...) I. T., zawarli Aneks do umowy na usługi reklamowe z dnia 16.05.2011 r. Strony postanowiły, że za oddanie do dyspozycji korzystającego powierzchni reklamowych udostępniającemu przysługiwać będzie wynagrodzenie płatne na rachunek wskazany w fakturze VAT, zaś wysokość wynagrodzenia dla udostępniającego miała być każdorazowo ustalana na podstawie umów na usługi reklamowe zawieranych przez korzystającego z podmiotami trzecimi.

/ dowód: aneks do umowy na usługi reklamowe z dnia 16.05.2011 r. – k. 21 /

W dniu 05.07.2011 r. (...) sp. z o.o. we W., reprezentowany przez prokurenta I. T., jako pożyczkodawca oraz (...) sp. z o.o. we W., reprezentowana przez pozwanego B. K., jako pożyczkobiorca zawarli umowę pożyczki, której przedmiotem było udzielenie pożyczkobiorcy przez pożyczkodawcę pożyczki pieniężnej w kwocie 170 000 zł (§ 1 umowy).

Pożyczkobiorca zobowiązał się zwrócić pożyczkodawcy kwotę udzielonej pożyczki wraz z oprocentowaniem (§ 3 ust. 1 umowy).

Oprocentowanie pożyczki wynosiło 10 % w skali roku i liczone było proporcjonalnie do wpłaconych przez pożyczkodawcę kwot, a niezwróconych przez pożyczkobiorcę, w okresie od dnia wypłacenia pożyczki do dnia zwrotu ostatniej transzy przez pożyczkobiorcę (§ 3 ust. 2).

Splata kwoty pożyczki wraz z odsetkami przez pożyczkobiorcę miała następować w transzach w okresie do dnia 31.12.2012 r. gotówką albo na wskazany przez pożyczkodawcę rachunek bankowy (§ 3 ust. 3).

/ dowód: umowa pożyczki – k. 103-104 /

W dniu 11.07.2011 r. (...) sp. z o.o. we W., reprezentowana przez prezesa zarządu B. K., jako pożyczkodawca oraz pozwana I. T. prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą (...) I. T. jako pożyczkobiorca zawarli umowę pożyczki, której przedmiotem było udzielenie pożyczkobiorcy przez pożyczkodawcę pożyczki pieniężnej w kwocie 150 000 zł (§ 1 umowy).

Pożyczkobiorca zobowiązał się zwrócić pożyczkodawcy kwotę udzielonej pożyczki wraz z oprocentowaniem (§ 3 umowy).

Oprocentowanie pożyczki wynosiło 10 % w skali roku i liczone było proporcjonalnie do wpłaconych przez pożyczkodawcę kwot, a niezwróconych przez pożyczkobiorcę, w okresie od dnia wypłacenia pożyczki do dnia zwrotu ostatniej transzy przez pożyczkobiorcę (§ 3 ust. 2).

Splata kwoty pożyczki wraz z odsetkami przez pożyczkobiorcę miała następować w transzach w okresie do dnia 31.12.2012 r. gotówką albo na wskazany przez Pożyczkodawcę rachunek bankowy (§ 3 ust. 3).

/ dowód: umowa pożyczki – k. 24-25 /

W dniu 23.12.2011 r. I. T. i B. K. jako sprzedający oraz (...) sp. z o.o. we W. jako kupujący zawarli umowę sprzedaży udziałów w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością (...) sp. z o.o. we W..

/ dowód: umowa sprzedaży udziałów w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością – k. 78-79;

pełnomocnictwo – k. 80 /

W dniu 16.01.2012 r. (...) sp. z o.o. we W., reprezentowana przez prezesa zarządu B. K., jako udostępniający oraz I. T., prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą (...) I. T., jako korzystający zawarli umowę na wyłączność sprzedaży powierzchni reklamowych.

Udostępniający oddał do wyłącznej dyspozycji korzystającemu powierzchni reklamowe znajdujące się na stacjach rowerowych oraz rowerach wchodzących w skład systemu (...) w celu świadczenia usług reklamowych na rzecz podmiotów trzecich (§ 1 ust. 1).

Korzystający został uprawniony do zawierania kontraktów reklamowych na rzecz udostępniającego związanych z zamieszczeniem reklam na stacjach rowerowych oraz rowerach wchodzących w skład systemu (...) oraz (...), jak i innych dodatkowych systemach na terenie Polski (§ 1 ust. 2).

Za oddanie do dyspozycji korzystającego powierzchni reklamowych udostępniającemu przysługiwał miało wynagrodzenie płatne na rachunek wskazany w fakturze VAT; wysokość wynagrodzenia dla udostępniającego miała

być każdorazowo ustalana na podstawie umów na usługi reklamowe zawieranych przez korzystającego z podmiotami trzecimi (§ 5 ust. 1).

Za wykonywane zlecenie korzystający miał otrzymywać comiesięczne wynagrodzenie poczynwszy od 01.04.2012 r. w wysokości 20 000 zł netto, dodatkowo za każdy sprzedany i oddany do użytku system bezobsługowej wypożyczalni rowerów (...) wynagrodzenie w wysokości 5 % od wartości kontraktu netto oraz 20 % za każdą sprzedaną powierzchnię reklamową na terminalu, rowerach oraz za każdą sprzedaną kolejną stację rowerową (§ 5 ust. 2 umowy).

/ dowód: umowa na wyłączność sprzedaży powierzchni reklamowych – k. 85-87 /

W dniu 06.07.2012 r. odbyło się Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników Spółki (...) sp. z o.o. we W..

Uchwałą nr 1 wspólnicy wyrazili zgodę na umorzenie pożyczki (...) sp. z o.o. do kwoty 170 000 zł, zobowiązując zarząd do podjęcia decyzji o dacie umorzenia w zależności od

sytuacji finansowej, nie później niż do dnia 31.12.2013 r.

Uchwałą nr 2 wspólnicy wyrazili zgodę na umorzenie pożyczki I. T. (...) w wysokości 150 000 zł, zobowiązując zarząd do podjęcia decyzji o dacie umorzenia w zależności od sytuacji finansowej, nie później niż do dnia 31.12.2013 r.

/ dowód: protokół – k. 105 /

Pismem z dnia 06.08.2012 r. powód oświadczył pozwanej, że przekazane przez nią faktury nie wynikają z ustaleń między firmami oraz zawartych umów, w związku z powyższym powód nie ma podstaw do zaksięgowania tych dokumentów oraz dokonania płatności.

/ dowód: pismo powoda – k. 95 /

W dniu 04.12.2012 r. I. T., prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą (...) wystawiła powodowi fakturę VAT nr (...) tytułem wykonania usługi na podstawie umowy na wyłączność sprzedaży powierzchni reklamowych z dnia 16.01.2012 r. na kwotę 1 174 987, 61 zł z terminem płatności 11.12.2012 r.

/ dowód: faktura VAT nr (...) – k. 99 /

W dniu 21.12.2012 r. (...) oraz (...) zawarli w języku niemieckim umowę oznaczoną jako „(...)”

Strony postanowiły, że:

- „Faktura zakwestionowana przez (...) (faktura VAT NT (...)) w wysokości 1 174 987,61 zł oraz umowa z dnia 16 stycznia zakwestionowana przez (...) należy uznać za nieważne” - § 1,

- „Pomiędzy (...) a (...) zostaje zawarta umowa o świadczenie usług doradczych. Z tego tytułu (...) będzie otrzymywał stałe wynagrodzenia miesięczne w wysokości 20 000 zł netto. Zapewnia się minimalny okres obowiązywania umowy wynoszący 12 miesięcy. Umowa ulegnie automatycznemu przedłużeniu, jeżeli nie zostanie wypowiedziana przez jedną ze stron z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia. Do wynagrodzenia stałego będą doliczane dodatkowo koszty podróży wynoszące maksymalnie 3 000 zł miesięcznie. Koszty podróży muszą zostać odpowiednio udokumentowane. Pierwsza rata miesięczna stanie się wymagalna z momentem podpisania umowy.” - § 2,

- „Niezależnie od umowy o świadczenie usług doradczych uwzględnia się również prowadzenie działalności handlowej, w przypadku miast i prywatnych stacji w wysokości 1 procenta od osiągniętych obrotów z tytułu wszystkich nowych transakcji zawartych w wyniku pośrednictwa po dniu 1 stycznia 2013 r. Wyklucza się płatność prowizji z tytułu kolejnych transakcji oraz umów zawartych przed dniem 1 stycznia 2013 r. W dowolnym momencie na żądanie spółki (...) prowadzenie działalności handlowej może zostać wstrzymane, co nastąpi z zachowaniem jednomiesięcznego okresu wypowiedzenia. Regulacja ta nie narusza prowadzenia działalności doradczej określonej w § 2.” - § 3,

- „(...) zapłaci ratę leasingową oraz ubezpieczenie za samochód T.. Koszty bieżące przejmie natomiast (...)” - § 5,
- „Gwarancja ubezpieczeniowa dla (...) w wysokości 22 140 zł zostanie przejęta w terminie do dnia 31 stycznia 2013 r.” - § 6,
- „Wszystkie obustronne umowy pomiędzy (...), które w niniejszej umowie nie zostały wymienione, zostaną anulowane. Obie strony rezygnują obopólnie z dalszych roszczeń.” - § 7,
- „Wszelkie umowy z klientami dot. prywatnych stacji wypożyczania, które są jeszcze rozliczane za pośrednictwem (...), muszą zostać zmienione w terminie do dnia 31.3. Powstała w ten sposób nieuregulowana należność w wysokości 60 000 zł netto oraz wszelkie istniejące jeszcze w dziale księgowości należności zostaną przekształcone w umowę pożyczki do kwoty maksymalnej wynoszącej 120 000 zł (analogicznie do warunków istniejącej już pożyczki).” - § 8,
- „Zarówno z (...), jak również bezpośrednio z osoba fizyczną, panem K., zawarty zostaje zakaz konkurencji w zakresie systemów wypożyczania rowerów. Na wypadek działań naruszających powyższy zakaz uzgadnia się karę umowną w wysokości 1 000 000 zł.” - § 9,
- „(...) oraz B. zobowiązują się do zachowania poufności odnośnie treści niniejszej umowy oraz prowadzonej współpracy.” - § 10.

Umowa została podpisana: w imieniu (...) przez B. K. i I. T. oraz w imieniu (...) przez T. W. i R. K..

/ dowód: umowa – k. 22-23 /

Pismem z dnia 21.12.2012 r. nowy prezes zarządu powoda T. W. oświadczył, że przyjął do wiadomości i wykonania uchwałę zgromadzenia wspólników nr 1 z dnia 06.07.2012 r.

/ dowód: oświadczenie – k. 107 /

W dniu 02.01.2013 r. (...) I. T. (sprzedawca) wystawiła (...)

Szkole (...) we W. z tytułu podnajmu powierzchni reklamowych fakturę VAT nr (...) na kwotę 1 476 zł.

W dniu 01.01.2013 r. (...) I. T. (sprzedawca) wystawiła (...) sp. z o.o. we W. z tytułu podnajmu powierzchni reklamowych fakturę VAT nr (...) na kwotę 738 zł.

W dniu 01.01.2013 r. (...) I. T. (sprzedawca) wystawiła (...) sp. z o.o. we W. z tytułu podnajmu powierzchni reklamowych fakturę VAT nr (...) na kwotę 738 zł.

W dniu 01.01.2013 r. (...) I. T. (sprzedawca) wystawiła (...) sp. z o.o. we W. z tytułu podnajmu powierzchni reklamowych fakturę VAT nr (...) na kwotę 738 zł.

W dniu 01.01.2013 r. (...) I. T. (sprzedawca) wystawiła (...) S.A. we W. z tytułu podnajmu powierzchni reklamowych fakturę VAT nr (...) na kwotę 1 168, 50 zł.

W dniu 01.02.2013 r. (...) I. T. (sprzedawca) wystawiła Wyższej Szkole (...) we W. z tytułu podnajmu powierzchni reklamowych fakturę VAT nr (...) na kwotę 1 476 zł.

W dniu 01.02.2013 r. (...) I. T. (sprzedawca) wystawiła (...) sp. z o.o. we W. z tytułu podnajmu powierzchni reklamowych fakturę VAT nr (...) na kwotę 738 zł.

W dniu 01.02.2013 r. (...) I. T. (sprzedawca) wystawiła (...) sp. z o.o. we W. z tytułu podnajmu powierzchni reklamowych fakturę VAT nr (...) na kwotę 738 zł.

W dniu 01.02.2013r. (...) I. T. (sprzedawca) wystawiła (...) sp. z o.o. we W. z tytułu podnajmu powierzchni reklamowych fakturę VAT nr (...) na kwotę 738 zł.

W dniu 01.02.2013 r. (...) I. T. (sprzedawca) wystawiła (...) S.A. we W. z tytułu podnajmu powierzchni reklamowych fakturę VAT nr (...) na kwotę 1 168, 50 zł.

W dniu 01.03.2013 r. (...) I. T. (sprzedawca) wystawiła (...) sp. z o.o. we W. z tytułu podnajmu powierzchni reklamowych fakturę VAT nr (...) na kwotę 1 722, 00 zł.

W dniu 01.03.2013 r. (...) I. T. (sprzedawca) wystawiła (...) sp. z o.o. we W. z tytułu podnajmu powierzchni reklamowych fakturę VAT nr (...) na kwotę 1 722, 00 zł.

W dniu 01.03.2013 r. (...) I. T. (sprzedawca) wystawiła (...) sp. z o.o. we W. z tytułu podnajmu powierzchni reklamowych fakturę VAT nr

(...) na kwotę 1 722, 00 zł.

W dniu 01.03.2013 r. (...) I. T. (sprzedawca) wystawiła (...) S.A. we W. z tytułu podnajmu powierzchni reklamowych fakturę VAT nr (...) na kwotę 1 168, 50 zł.

W dniu 02.04.2013 r. (...) I. T. (sprzedawca) wystawiła (...) S.A. we W. z tytułu podnajmu powierzchni reklamowych fakturę VAT nr (...) na kwotę 1 168, 50 zł.

W dniu 02.04.2013 r. (...) I. T. (sprzedawca) wystawiła (...) sp. z o.o. we W. z tytułu podnajmu powierzchni reklamowych fakturę VAT nr (...) na kwotę 1 722, 00 zł.

W dniu 02.04.2013 r. (...) I. T. (sprzedawca) wystawiła (...) sp. z o.o. we W. z tytułu podnajmu powierzchni reklamowych fakturę VAT nr (...) na kwotę 1 722, 00 zł.

W dniu 02.04.2013 r. (...) I. T. (sprzedawca) wystawiła (...) sp. z o.o. we W. z tytułu podnajmu powierzchni reklamowych fakturę VAT nr (...) na kwotę 1 722, 00 zł.

W dniu 02.05.2013 r. (...) I. T. (sprzedawca) wystawiła (...) sp. z o.o. we W. z tytułu podnajmu powierzchni reklamowych fakturę VAT nr (...) na kwotę 1 168, 50 zł.

W dniu 02.05.2013 r. (...) I. T. (sprzedawca) wystawiła (...) sp. z o.o. we W. z tytułu podnajmu powierzchni reklamowych fakturę VAT nr (...) na kwotę 1 722, 00 zł.

W dniu 02.05.2013 r. (...) I. T. (sprzedawca) wystawiła (...) sp. z o.o. we W. z tytułu podnajmu powierzchni reklamowych fakturę VAT nr (...) na kwotę 1 722, 00 zł.

W dniu 02.05.2013 r. (...) I. T. (sprzedawca) wystawiła (...) sp. z o.o. we W. z tytułu podnajmu powierzchni reklamowych fakturę VAT nr (...) na kwotę 1 722, 00 zł.

W dniu 03.06.2013r. (...) I. T. (sprzedawca) wystawiła (...) S.A. we W. z tytułu podnajmu powierzchni reklamowych fakturę VAT nr (...) na kwotę 1 168, 0 zł.

W dniu 03.06.2013 r. (...) I. T. (sprzedawca) wystawiła (...) sp. z o.o. we W. z tytułu podnajmu powierzchni reklamowych fakturę VAT nr (...) na kwotę 1 722, 00 zł.

W dniu 03.06.2013 r. (...) I. T. (sprzedawca) wystawiła (...) sp. z o.o. we W. z tytułu podnajmu powierzchni reklamowych fakturę VAT nr (...) na kwotę 1 722, 00 zł.

W dniu 03.06.2013 r. (...) I. T. (sprzedawca) wystawiła (...) sp. z o.o. we W. z tytułu podnajmu powierzchni reklamowych fakturę VAT nr (...) na kwotę 1 722, 00 zł.

W dniu 01.07.2013 r. (...) I. T. (sprzedawca) wystawiła (...) S.A. we W. z tytułu podnajmu powierzchni reklamowych fakturę VAT nr (...) na kwotę 1 168, 50 zł.

/ dowód: faktura VAT nr (...) – k. 158; faktura VAT nr (...) – k. 159; faktura VAT nr

(...) – k. 160; faktura VAT nr (...) – k. 161; faktura VAT nr (...) – k.

162; faktura VAT nr (...) – k. 163; faktura VAT nr (...) – k. 164; faktura

VAT nr (...) – k. 165; faktura VAT nr (...) – k. 166; faktura VAT nr

(...) – k. 167; faktura VAT nr (...) – k. 169; faktura VAT nr (...) – k.

170; faktura VAT nr (...) – k. 171; faktura VAT nr (...) – k. 172; faktura

VAT nr (...) – k. 173; faktura VAT nr (...) – k. 174; faktura VAT nr

(...) – k. 175; faktura VAT nr (...) – k. 176; faktura VAT nr (...) – k.

177; faktura VAT nr (...) – k. 178; faktura VAT nr (...) – k. 179; faktura

VAT nr (...) – k. 180; faktura VAT nr (...) – k. 181; faktura VAT nr

(...) – k. 182; faktura VAT nr (...) – k. 183; faktura VAT nr (...) – k.

184; faktura VAT nr (...) – k. 185 /

Pismem z dnia 22.02.2013 r. powód wezwał (...) I. T. do zapłaty kwoty 118 342, 95 zł tytułem zaległego wynagrodzenia należnego (...) sp. z o.o. za oddanie do dyspozycji (...) powierzchni reklamowych na podstawie § 5 ust. 1 umowy na usługi reklamowe z dnia 16.05.2011 r.

Pismem z dnia 22.02.2013 r. powód wezwał (...) I. T. do zapłaty kwoty 118 342, 95 zł tytułem zaległego czynszu dzierżawnego (...) sp. z o.o. na podstawie umowy dzierżawy z dnia 22.06.2011 r. (nr (...) (...)), z dnia 20.05.2011 r. (nr (...) Wyższa Szkoła (...)), umowy o współpracy z dnia 07.06.2011 r. (nr (...)), umowy dzierżawy z dnia 22.06.2011 r. (nr (...) (...) O.) i umowy dzierżawy z dnia 22.06.2011 r. (nr (...) (...)).

Pismem z dnia 04.03.2013 r. pozwana oświadczyła, że uznaje żądanie powoda za bezpodstawne.

Pismem z dnia 11.06.2013 r. powód oświadczył pozwanej, że odstępuje od umów dzierżawy nr (...) oraz umowy o współpracę nr (...) i ponownie wezwał pozwaną do uregulowania należności wynikających z tych umów.

/ dowód: wezwania do zapłaty – k. 148-149; pismo pozwanej – k. 151-152; pismo powoda – k.

153 /

Pismami z dnia 02.05.2013 r., doręczonymi powodowi dnia 06.05.2013 r., pozwani I. T., prowadząca działalność gospodarczą I. T. (...), oraz pozwany B. K., powołując się na art. 746 § 2 w zw. z art. 750 kc wypowiedzieli ze skutkiem natychmiastowym umowę z dnia 21.12.2012 r. o świadczenie usług konsultingowych (doradczych). Wskazali, że wypowiedzenie jest następstwem trwałego braku współpracy ze strony zleceniodawcy przy wykonywaniu zobowiązań wynikających z tej umowy, utraty zaufania do zleceniodawcy i uporczywego uniemożliwiania zleceniobiorcy prawidłowego wykonywania umowy na skutek niewywiązywania się przez zleceniodawcę z jej postanowień, m.in. przez odebranie zleceniobiorcy i jego pracownikom narzędzi warunkujących prawidłowe wykonywanie powierzonych

zadań oraz niepokrywania niezbędnych kosztów obciążających zleceniobiorcę. Ponadto wskazali, że zleceniodawca, pomimo wielokrotnych wezwań, odmawia wypłaty należnego wynagrodzenia.

/ dowód: wypowiedzenia umowy z dnia 21.12.2012 r. – k. 26-29, k. 117 /

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Powód dochodzi od pozwanych zapłaty solidarnie 98 871, 21 zł wraz z odsetkami ustawowymi. Jako podstawę swoich roszczeń powód powołał postanowienia umowy z dnia 21.12.2012 r. oznaczonej jako „Umowa zawarta pomiędzy (...) a (...)Polska” („(...)”), a w szczególności postanowienia § 8 tej umowy, na mocy których według powoda miały ulec przekształceniu jego wierzytelności względem pozwanej z tytułu podnajmu powierzchni reklamowych na stacjach wypożyczalni rowerowych systemu (...), a także dodatkowo wszystkie inne zaksięgowane z tego tytułu po dacie zawarcia umowy wierzytelności, w umowę pożyczki, do której odpowiednie zastosowanie miały mieć postanowienia umów pożyczek uprzednio zawartych między stronami, m.in. z dnia 11.07.2011 r.

Powód wskazał, że na dochodzoną pozwem kwotę składały się m.in. należności wynikające z wystawionych przez pozwaną na rzecz podmiotów trzecich w okresie styczeń – kwiecień 2013 r. faktur VAT wraz z odsetkami w wysokości 10 % w skali roku. W pozostałej części powód nie wskazał, co składa się na żądanie pozwu.

Zgodnie z art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Normie tej w sferze procesowej odpowiada art. 232 kpc, zgodnie z którym strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Powód ze spoczywającego na nim ciężaru dowodu nie wywiązał się należycie i nie wykazał, aby przysługiwała mu wobec pozwanych jako współdłużników solidarnych wierzytelność objęta żądaniem pozwu.

Dokonując ustaleń stanu faktycznego w sprawie sąd wziął pod uwagę dowody w postaci dokumentów, a w szczególności umów, które to dokumenty nie były przez żadną ze stron kwestionowane w zakresie ich autentyczności.

Dokumenty te wskazują, iż powód oraz I. T. związani byli zawartą dnia

16.01.2012 r. umową na wyłączność sprzedaży powierzchni reklamowych. Na podstawie tej umowy:

- powód oddał do wyłącznej dyspozycji pozwanej powierzchni reklamowe znajdujące się na stacjach rowerowych oraz rowerach wchodzących w skład systemu (...) w celu świadczenia usług reklamowych na rzecz podmiotów trzecich,
- za oddanie do dyspozycji pozwanej powierzchni reklamowych powodowi przysługiwało wynagrodzenie płatne na rachunek wskazany w fakturze VAT,
- wysokość wynagrodzenia dla powoda miała być każdorazowo ustalana na podstawie umów na usługi reklamowe zawieranych przez pozwaną z podmiotami trzecimi.

Powód nie wyprowadził jednakże swojego roszczenia z tej umowy.

Powód wskazał w pozwie na zawarcie umowy z dnia 16.05.2011 r. o usługi reklamowe wraz z aneksem z dnia 20.05.2011 r. Jednakże umowa ta nie łączyła w ogóle powoda z pozwaną, gdyż powód występował w niej jako pełnomocnik Gminy W., która była właścicielem systemu (...), podczas gdy spółka (...) była tylko operatorem tego systemu. Zatem wierzycielem pozwanej z tytułu należności za korzystanie z powierzchni reklamowych dostępnych w systemie rowerów miejskich mogła być wyłącznie Gmina W..

Również przywołana przez powoda umowa z dnia 21.12.2012 r. nie stanowi należytej podstawy do dochodzenia od pozwanych jako dłużników solidarnych kwoty objętej żądaniem pozwu.

W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę, że umowa ta została oznaczona jako „Umowa zawarta pomiędzy (...) a (...) Polska” („(...)”). Zatem umowa ta miała łączyć powodową spółkę oraz kontrahenta oznaczonego jako (...). Tak oznaczony podmiot nie posiada zdolności prawnej. Pod taką nazwą pozwana I. T. prowadzi działalność gospodarczą. Przedsiębiorstwo (...) nie jest odrębnym podmiotem prawa. Jeżeli umowa miałaby dotyczyć praw i obowiązków pozwanej wynikających z prowadzonej przez nią działalności gospodarczej, to pozwana z imienia i nazwiska powinna zostać wskazana w umowie jednoznacznie jako jej strona. Zdolność prawną posiada bowiem osoba fizyczna, a nie prowadzone przez nią przedsiębiorstwo.

Nawet jednak w razie przyjęcia, iż stroną tej umowy była w istocie I. T., która podpisała umowę w miejscu oznaczonym (...), nadal umowa ta nie stworzy podstawy do solidarnego zobowiązania obojga pozwanych. Stroną tej umowy nie był bowiem pozwany B. K., który nie został wskazany jako strona w nagłówku umowy (w którym wymienione zostały strony: (...) oraz (...) Polska) ani też w treści umowy. Wyjątkowo do tego pozwanego mógł odnosić się zapis § 9, zgodnie z którym „zarówno z (...), jak również bezpośrednio z osoba fizyczną, panem K., zostaje zawarty zakaz konkurencji w zakresie systemów wypożyczania rowerów”. Przewidziany zakaz został zabezpieczony karą umowną, jednakże powód nie dochodzi od pozwanego takiego świadczenia.

Z kolei § 10 umowy zawiera zobowiązanie (...) oraz jakiegoś tajemniczego „B.” do zachowania tajemnicy. Nie wiadomo, czy imię B. ma oznaczać pozwanego B. K..

Dalej należy zwrócić uwagę, że przedłożona przez powoda umowa została napisana byle jak, w związku z czym nie da się na jej podstawie poczynić stanowczych ustaleń co do związania stron umową pożyczki, o jakiej mowa w pozwie. Umowa z niejasnych przyczyn została sporządzona po niemiecku. Nie wynika jednak z niej, aby strony poddały stosunek prawny prawu niemieckiemu. Umowa została podpisana we W., zatem znajduje do niej zastosowanie prawo polskie.

Umowa z dnia 21.12.2012 r. w § 5 i 6 zawiera postanowienia dotyczące zapłaty raty leasingowej oraz ubezpieczenia za samochód T. przez (...) Polska, przejęcia kosztów bieżących przez (...), oraz przejęcia gwarancji ubezpieczeniowej dla (...). Powód nie dochodzi żadnych roszczeń związanych z tymi uzgodnieniami.

Następnie umowa z dnia 21.12.2012 r. w § 7 zawiera postanowienie o anulowaniu wszystkich niewymienionych w niej obustronnych umów pomiędzy stronami tego porozumienia, z zastrzeżeniem, iż obie strony rezygnują obopólnie z dalszych roszczeń. Zatem umowa z dnia 21.12.2012 r. mogła w założeniu służyć przeprowadzeniu przez strony rozliczenia dotychczasowych zobowiązań.

Natomiast do dalszych relacji pomiędzy powodem a pozwaną mogą odnosić się postanowienia § 8 umowy z dnia 21.12.2012 r. W § 8 strony postanowiły, że wszelkie umowy z klientami dot. prywatnych stacji wypożyczania, które są jeszcze rozliczane za pośrednictwem (...), muszą zostać zmienione w terminie do dnia 31.03., a powstała w ten sposób nieuregulowana należność w wysokości 60 000 zł netto oraz wszelkie istniejące jeszcze w dziale księgowości należności zostaną przekształcone w umowę pożyczki do kwoty maksymalnej wynoszącej 120 000 zł (analogicznie do warunków istniejącej już pożyczki).

Trzeba jednakże podkreślić, iż w § 7 umowy z dnia 21.12.2012 r. użyte zostało

sformułowanie „umowy zostaną anulowane” („(...)”), a w § 8 sformułowania „umowy muszą zostać zmienione” („(...)”) oraz „należności zostaną przekształcone” („(...)”). Postanowienia te zostały sformułowane z użyciem czasu przyszłego, a nie teraźniejszego, co oznacza, że strony przewidziały złożenie oświadczeń woli w przyszłości.

Umowa z dnia 21.12.2012 r. jest zatem co najwyżej umową przedwstępną albo porozumieniem o charakterze intencyjnym.

Nieprecyzyjne jest sformułowanie o anulowaniu wszystkich niewymienionych umów. Jeżeli strony zawierają porozumienie w sprawie rozwiązania dotychczas łączącej jej umowy, winny tę umowę wyraźnie i jednoznacznie

oznaczyć przez podanie daty jej zawarcia, stron, przedmiotu, nazwy, nr i innych danych identyfikujących transakcję. Przywołane postanowienie umowy nie wskazuje zresztą, pomiędzy kim zostały zawarte umowy podlegające anulowaniu.

Nieprecyzyjne są również zawarte w § 8 postanowienia: „umowy muszą zostać zmienione” oraz „należności zostaną przekształcone”. W szczególności nie wskazano w nich w sposób jednoznaczny umów, które mają ulec zmianie, i zasad, na jakich miało dojść do ich zmiany, nie wskazano również w sposób precyzyjny należności, które mają ulec przekształceniu (np. z jakiego tytułu wynikają te należności, w jakiej wysokości).

Umowa pożyczki – zgodnie z art. 720 § 1 kc – polega na zobowiązaniu pożyczkodawcy do przeniesienia na własność pożyczkobiorcy środków pieniężnych lub innych rzeczy zamiennych oraz zobowiązaniu pożyczkobiorcy zwrotu tej samej ilości pieniędzy albo rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Umowa pożyczki nie służy natomiast zwolnieniu strony z zobowiązań wynikających z innych stosunków prawnych.

Nawet gdyby pozwana I. T. była zobowiązana do przekazania powodowi kwot uzyskanych od osób trzecich z tytułu podnajmu powierzchni reklamowych, to nie można mówić o przeniesieniu na nią przez powoda własności tych środków pieniężnych.

W umowie z dnia 21.12.2012 r. brak jest także jednoznacznego postanowienia, iż powód pożyczka oznaczoną sumę B. K.. Ponadto, jak wskazano powyżej, użycie w umowie czasu przyszłego wskazuje, że na podstawie tej umowy nie doszło do przekształcenia zobowiązań stron w zobowiązania z tytułu umowy pożyczki, a jedynie, że umowę pożyczki strony miały zawrzeć w przyszłości.

Można też dodać, że umowa pożyczki z dnia 11.07.2011 r. przywoływana przez powoda została zawarta z I. T. przez B. K. jako prezesa zarządu (...) sp. z o.o. Zupełnie nie wiadomo, na jakiej podstawie faktycznej i prawnej miałby on nagle stać się on pożyczkobiorcą, jeżeli był wcześniej reprezentantem (piastunem organu) pożyczkodawcy. Wbrew twierdzeniu powoda nic nie wskazuje na złożenie przez pozwanego B. K. oświadczenia o przystąpieniu do długu innej osoby, w szczególności pozwanej I. T..

Z podanych przyczyn umowa z dnia 21.12.2012 r., na którą powołał się powód, nie mogła

stanowić podstawy roszczeń wysuniętych przez powoda względem pozwanych. Ze wskazanej umowy nie wynika, aby po stronie pozwanych istniało zobowiązanie na kwotę wskazaną w pozwie.

Niezależnie od powyższego, wskazać należy, że na dochodzoną pozwem kwotę miały składać się również, mające ulec przekształceniu w umowę pożyczki, należności wynikające z wystawionych przez pozwaną w 2013 r. na rzecz podmiotów trzecich (Wyższej Szkoły (...), (...) sp. z o.o., (...) S.A.) faktur VAT z tytułu podnajmu powierzchni reklamowych. Te faktury mogłyby podlegać rozliczeniu jako że zostały przez pozwaną wystawione w związku z umową na wyłączność sprzedaży powierzchni reklamowych zawartą w dniu 16.01.2012 r. pomiędzy (...) sp. z o.o. we W. a I. T.. Na tę umowę powód nie powoływał się jednak w pozwie i nie wywodził z niej żadnych roszczeń.

Sąd związany jest podstawą faktyczną podaną przez powoda w pozwie. Powód tymczasem twierdził, iż na podstawie umowy z dnia 21.12.2012 r. stał się pożyczkodawcą pozwanych, a wobec wypowiedzenia tej umowy dnia 06.05.2013 r. może domagać się spłaty całości pożyczki. Przedstawiony przez powoda materiał dowodowy nie pozwolił jednakże na uznanie tak skonstruowanego roszczenia za usprawiedliwione i znajdujące należyłą podstawę umowną.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci dokumentów sąd uznał za wystarczający do rozstrzygnięcia sprawy, a okoliczności sprawy za dostatecznie wyjaśnione na podstawie tychże dokumentów. Z tych względów sąd oddalił wnioski dowodowe pozwanych o przesłuchanie w charakterze świadków R. K., J. V. i J. B. oraz wniosek dowodowy powoda o przesłuchanie w charakterze strony T. W.. Pozwani nie wskazali, na jakie konkretnie okoliczności mieliby zostać przesłuchani wskazani świadkowie, a także nie wskazali ich adresów. Z kolei dowód z przesłuchania strony ma wyłącznie charakter pomocniczy i służy jedynie usunięciu ewentualnych luk w materiale dowodowym.

Sąd uznał zatem wskazane dowody za nieprzydatne lub zbędne dla dokonania oceny zasadności roszczenia powoda i obrony pozwanych.

Mając na uwadze wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego sąd doszedł do przekonania, że powoda i pozwanych nie łączy stosunek prawny pożyczki ani żaden inny, który uzasadniałby zasądzenie od pozwanych na rzecz powoda kwoty 98 871, 21 zł wraz z odsetkami. Wniosek taki prowadził do oddalenia powództwa w całości.